

ואם תאמר שעבודך שהיא מצד היראה אינה עבודה - עבודה נכבדה היא, אבל לא עולה להדבק למעלה. וכשעובד מאהבה, עולה ומתעטר למעלה ונדבק בעולם הבא, וזהו אדם שמזמן לעולם הבא. אשרי חלקו, שהוא שולט על מקום היראה, שהרי אין מי ששולט על דרגת היראה, אלא רק אהבה, סוד הזמן.

סוד היחוד שצריך לאותו שראוי לעולם הבא, ליחד את שמו של הקדוש ברוך הוא וליחד האיברים והדרגות העליונות והתחתונות, להכליל את כלם ולהכניסם למקום שצריך לקשר קשר. וזהו סוד הפתוב, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

וכוד של שמע - שם שעולה לשבעים שמות, וזה כלל אחד. ישראל - ישראל סבא, משום שיש קטן, שפתוב (הושע יא) נער ישראל ואהבהו. וזהו ישראל סבא, סוד אחד בכלל אחד. שמע ישראל - פאן נכללת אשה בבעלה.

ואחר שנכללו זה בזה בכלל אחד, אזי צריכים ליחד את האיברים ולחבר שני משפנות כאחד בכל האיברים ברצון הלב, לעלות בדבקות של אין סוף, להתדבק הכל שם, להיות רצון אחד של עליונים ותחתונים.

וכוד זה יהיה, כמו שנאמר יהיה ה' אחד, בסוד של יהיה. י', ליחד ולהדבק בה, שהוא היכל הפנימי, למקום (מקום) גניזת הנקדה העליונה הזו שהיא י'. וזהו סוד יהו"ה אלהינו. אלו שתי אותיות (שמות) שהם י"ה.

ואי תימא דפולחנא דאיהו מסטרא דיראה לאו איהו פולחנא. פולחנא יקירא איהו, אבל לא סליק לאתדבקא לעילא. וכד פלח מאהבה, סליק ואתעטר לעילא, ואתדבק בעלמא דאתי, ודא איהו בר נש דאזדמן לעלמא דאתי, זכאה חולקיה דהא שליט על אתר דיראה, דהא לית מאן דשליט על דרגא דיראה, אלא אהבה, רזא דימינא.

רזא דיחודא דאצטריך ליה לההוא דאתחזי לעלמא דאתי, ליחדא שמא דקודשא בריך הוא, ולייחדא שייפין ודרגין עלאין ותתאין, לאכללא כלהו, ולאעלאה כלהו באתר דאצטריך לקשרא קשרא. ודא איהו רזא דכתיב, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד.

ורזא דשמע, שם הסליק לשבעין שמות, ודא כללא חדא. ישראל: ישראל סבא, בגין דאית זוטא, דכתיב (הושע יא) נער ישראל ואהבהו. ודא איהו ישראל סבא, רזא חדא בכללא חדא. שמע ישראל, הכא אתכלילת אתתא בבעלה.

ולבתר דאתפלילו דא בדא בכללא חדא, כדין אצטריכו לייחדא (דף רט"ז ע"ב) שייפין, ולחברא תרין משפנין פחדא, בכלהו שייפין, ברעו דלבא, לאסתלקא בדבקותא דאין סוף, לאתדבקא כלא תמן, למהוי רעותא חדא עלאי ותתאי.

ורזא דא יהיה, כמה דאת אמר (זכריה יד) יהיה יי' אחד, ברזא דיהיה. י', ליחדא ולאתדבקא בה, דאיהו היכלא פנימאה, לאתר (כ"א אתר) גניזו דהאי נקודה עלאה, דאיהי י'. ודא איהו רזא יהו"ה אלהינו. אלין תרין אתון (כ"א שמחה) דאינון י"ה.

וְלֹא־אֶבְרָא כָּל שְׂיִיפִין בְּהוּא אֲתֵר דְּנַפְקוּ
מְנִיָּה, דְּאִיהוּ הֵיכְלָא פְּנִימָאָה,
לְאַתְבָּא מְלִין לְאַתְרֵיהוֹן, לְעַקְרָא וַיְסוּדָא
וְשִׁרְשָׁא דִּילְהוֹן, עַד הֵהוּא אֲתֵר דְּשִׁרְשָׁא
דְּבְרִית.

וְלִבְתֵּר אֵינּוּן תְּרִין אַתְוּוֹן אַתְרֵינִין (דְּאִיהוּ י"ה)
לְיַחְדָּא וְלֹאֲתַדְבָּקָא י' בְּה'. י' אִיהוּ
רְזָא דְּבְרִית קְדִישָׁא. וְהֵאֵי ה' אִיהוּ הֵיכְלָא,
אֲתֵר גְּנִיזוּ דְּהֵאֵי רְזָא דְּבְרִית קְדִישָׁא דְּאִיהוּ י'.
וְאֵף עַל גַּב דְּאוּקִימְנָא דְּאִיהוּ ו' תְּנִינָא. אֲבָל
י', רְזָא דִּילִיָּה לְיַחְדָּא לֹוֹן פְּחָדָא.

כְּאָחַד - לְיַחְדָּא מְשֵׁם וּמַעְלָה הַכֵּל
כְּאָחַד, וְלַהֲעֵלוֹת רְצוֹן לְהַתְקַשֵּׁר
הַכֵּל (מִמְטָה לְמַעְלָה) בְּקִשְׁרָא אַחַד.
לְהַעֲלוֹת רְצוֹנוּ בִּירְאָה בִּירְאָה וְאֵהְבָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלֹא
יִשְׁאִיר רְצוֹן מִכָּל אוֹתָן דְּרַגּוֹת
וְאִיבְרִים, אֲלֵא בְּכֻלָּם יַעֲלֵה רְצוֹנוּ
לְהַשִּׁיגָם, וְשִׁיְהִי כְּלָם קִשְׁרָא אַחַד
בְּאֵין סוּף.

אֲחַד, לְיַחְדָּא מִתְפָּן וְלַעֲיִלָּא, פְּלֵא כְּחָדָא,
וְלִסְלָקָא רְעוּתָא לְאַתְקַשְׁרָא כְּלָא (מִתְתַּח)
לְעִילָא) בְּקִשְׁרוּרָא חַד. לְסְלָקָא רְעוּתִיָּה בְּדַחֲלִיו
וְרַחֲמִיו לְעִילָא לְעִילָא עַד אֵין סוּף וְלֹא
יִשְׁתַּבֵּק רְעוּתָא מִכָּל אֵינּוּן דְּרַגִּין וְשְׂיִיפִין,
אֲלֵא בְּכֻלְהוּ יִסְתַּלַּק רְעוּתִיָּה לְאַדְבָּקָא לֹוֹן,
וְלִמְהִי כְּלָא קִשְׁרוּרָא חָדָא בְּאֵין סוּף.

וְזֵהוּ הַיַּחְדוּד שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא
שֶׁלְמַד מֵאֲבִיו, וְאֲבִיו מִרְבוּ, עַד
פִּיּו שֶׁל אֱלֹהִים, וְיָפָה הוּא, וְהוּא
יַחְדוּד בְּתַקּוּן. וְאֵף עַל גַּב שְׂאֲנוּ
בְּאַרְנוּ אֵת זֶה בְּכֻמָּה סוּדוֹת, כָּל
הַסּוּדוֹת עוֹלִים לְאַחַד. אֲבָל הַסּוּד
הַזֶּה מְצִאנוּ בְּסִפְרוֹ, וְיָפָה הוּא,
וְהוּא חָדוּד בְּתַקּוּן. וְהָרִי אָנוּ
בְּיַחְדוּד שֶׁל סוּד אַחַר הַעֲרֵנוּ
דְּבָרִים, וְהוּא יָפָה, וְהַיַּחְדוּד פְּרָאוּי
וְכַךְ הוּא. אֲבָל הַיַּחְדוּד הַזֶּה יַחְדוּד
בְּתַקּוּן, וְזֵהוּ יַחְדוּדוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא
סְבָא.

וְדָא הוּא יַחְדוּדָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סְבָא, דְּאוּלִּיָּף
מֵאֲבִיו, וְאֲבִיו מִרְבִּיָּה, עַד פּוּמָא דְּאֱלֹהִים,
וְשִׁפִּיר אִיהוּ, וְיַחְדוּדָא בְּתַקּוּנָא. וְאֵף עַל גַּב
דְּאַנָּן אוּקִימְנָא לְהֵאֵי בְּכֻמָּה רְזִין, כְּלֵהוּ רְזִין
סְלָקִין לְחַד. אֲבָל רְזָא דָא אֲשַׁפְּחָנָא בְּסִפְרֵיהּ,
וְשִׁפִּיר אִיהוּ, וְיַחְדוּדָא בְּתַקּוּנָא. וְהֵאֵן אָנָּן
בְּיַחְדוּדָא דְּרְזָא אַחְרָא אַתְעֲרָנָא מְלִין, וְאִיהוּ
שִׁפִּיר, וְיַחְדוּדָא כְּדָקָא חֲזִי וְהָכִי הוּא. אֲבָל
יַחְדוּדָא דָא, יַחְדוּדָא בְּתַקּוּנָא, וְדָא אִיהוּ יַחְדוּדָא
דְּרַב הַמְּנוּנָא סְבָא.

וְעוֹד הִיָּה אֹמֵר, מִי שֶׁרְצוֹנוּ
לְהַכְלִיל אֵת כָּל סוּדוֹת הַיַּחְדוּד
בְּדָבָר אַחַד יוֹתֵר יָפָה. וְלִכֵּן אָנוּ
מְאַרְיָכִים בְּאַחַד, לְעֵלוֹת רְצוֹנוּ
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, וּמִמְטָה לְמַעְלָה,
לְהוֹיֹת הַכֵּל אַחַד. אֲבָל בְּסוּד זֶה
יְהִי"ה, סִימָן (בְּעֵלְמָא) הוּא לְזֶה.

וְתוּ הָיָה אֹמֵר, מָאן דְּרְעוּתִיָּה לְאַכְלָלָא
כָּל רְזִין דְּיַחְדוּדָא בְּמַלְהָ דְּאַחַד שִׁפִּיר
טְפִי. וְלְהָכִי אָנָּן מְאַרְיָכִין בְּאַחַד, לְסְלָקָא
רְעוּתִיָּה מִעִילָא לְתַתָּא, וּמִתַּתָּא לְעִילָא,
לְמַהֲוִי כְּלָא חַד. אֲבָל בְּרְזָא דָא יְהִי"ה, סִימָנָא (בְּעֵלְמָא) אִיהוּ לְהֵאֵי.